

under denne Sags Behandling og navnlig paa det Gebeet, hvorpaa vi nu ere gaaede ind, det er, at vi her, som i det Hele taget i denne Beskatningslov, ligeoverfor Fortiden staae paa et formeligt reactionairt Standpunkt. De jydske Stænder vare jo dog upaatvibelig ikke sammensatte saaledes, at man kunde gjøre dem nogen Beskyldning, der heller ikke er bleven gjort, for at de vilde gjøre Indgrib i Formuestilstanden eller at de vare grebne af noget socialistisk Røre; det er først i den senere Tid man har troet, at Tidsaanden var befængt med den Slags Smitte, som det jo ofte skal ansees for at være. Og desuagtet ere vi i de Beskatningsprinciper, der nu søges gjort gjældende lige overfor dem, som bleve vedtagne i den vidborgske Stænderforsamling 1848, gaaede store Skridt tilbage. Vi have ikke blot vedtaget, hvad jeg vistnok ikke anseer for et Tilbagefridt, men som et nødvendigt Correctiv for at tilveiebringe et rettere Forhold, at Cieren skal beskattes mindre ligeoverfor Fæsteren, end tidligere er vedtaget; men den tidligere Bestemmelse viste dog, at man fortrinnsviis, selv i en stærk Grad, vilde staae dem, som stode i mindre Eiendomsstillinger ligeoverfor de større. Man har paa lignende Maade igaar foreløbig vedtaget, at de ganske smaa Eiendomsbestidere, som man tidligere havde indrømmet fritagelse og Moderation, skulle betale Skat. Nu foreslaaes tillige, hvad der ogsaa har den hidtil gjældende Lovgivning for sig, forskjellige Satser for den Maade, hvorpaa Embedsmænd skulle beskattes, men ogsaa disses Størrelse kommer i en meget grel Modsatning til det, som tidligere havde Folke-repræsentationens Anerkjendelse for sig. Jeg agter derfor ogsaa, hvis jeg finder 14 ligestemmende Medlemmer, at fremkomme med et Forslag om at gjøre en Forandring heri. Jeg maa oprigtigt tilstaae, skjøndt det maaskee er en Skjodesløshed jeg indrømmer, at jeg havde troet, at ogsaa Committee-Betænkningen havde sin stille Aage, og at den ikke ilede med at bringe Ændringsforslag frem forinden den Tid, jeg senere saae, var fastsat. Hvad jeg derfor nu vil tillade mig at anmelden, er et Forslag, der træder i Samklang med det, som i den jydske Stænderforsamling vedtoges

med temmelig stor Stemmesleerhed, med 32 Stemmer imod 14 Stemmer, og som giver en Beskatning af høiere Embedsgager, der ikke lidet overstiger den, som ad de forskellige Veie her er bragt i Forslag. Forøvrigt er idag Forsamlingen af et æret Medlem gjort bekendt med, at en progressiv Scala vil bringes ind til 3die Behandling, og jeg troer ogsaa, det vil erkjendes, at den har et saadant Fortrin, at den som Norm bør foretrakkes. Jeg vil derfor tillade mig, i Forbindelse hermed at anmelden et Ændringsforslag, der vælger samme Maade, men som nedsetter Divisor. fra 800 til 600 Rbd. Derved vil da fremkomme et Resultat i Harmonie med det, som i sin Tid i de jydske Stænder er vedtaget.

Jeg vil ogsaa her tillade mig, at berøre, hvad jeg troer tildeels kan henføres under denne S, skjøndt det muligviis vilde gjøre en ny S fornøden, hvis der skulde være Samstemning for det; et Forslag, for hvilket ogsaa tidligere en Mentng har søgt at gjøre sig gjældende, om ikke med Stemmesleerhed, saa dog med et ikke lidet Antal Stemmer for sig, det nemlig: at ligesom man søg r at ramme andre Luxus-artikler, ligesaa lægges en høiere Skat paa Rang, den Rang. undtagen, som Embedsstillingen giver. Jeg har kun under denne S foreløbigt villet berøre et saadant Forslag om at beskatte Rang, en Portion høiere end hidtil; i alt Fald vedrører Gjenstanden vel meest den Klasse, hvis Beskatning her er under Omhandling.

Krieger: Det Spørgsmaal, jeg ønskede at reise, det var om Betydningen af Udvalgets Forslag, forsaavidt det begynder med de Ord: „af alle Appanager, Gager og andre lignende Embedsindtagter o. s. v.“ Hvis nemlig denne Paragraph efter Udvalgets Forslag blev antagen uden nogen nærmere foregaaende Bestemmelse eller Forklaring, saa forekommer det idetmindste mig, som om man derved afgjorde et Lovforslags Skjæbne, som dog slet ikke skulde afgjøres under denne Sag. Jeg ønskede altsaa en noget nærmere Forklaring i saa Henseende, for at det kunde blive vitterligt, om hiint Lovforslags Skjæbne middelbart skal ansees for afgjort ved denne Votering, eller om ikke meget mere Meningen maatte være den, at Antagelsen af Udvalgets Forslag i saa Henseende blot